

מגיכלת אסתר

כולל

תפילות ערבית
וברכת המזון

ערבית לחול ולמוצאי שבת | נוסח ספרד

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו:
יְי הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרְאָנוּ:

חזו: בְּרִכּוֹ אֶת יְי הַמְּבָרֵךְ:

קהל וחזו: בְּרוּךְ יְי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים, בְּחֶמְהָ פּוֹתַח שַׁעֲרִים, וּבַתְּבוּנָה מְשַׁנֵּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיָּמִים, וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקְיעַ כְּרַצוֹנוֹ, בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר, וּמַעֲבִיר יוֹם וּמִבֵּיא לַיְלָה, וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְי צְבָאוֹת שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיִם תְּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְי, הַמַּעְרִיב עַרְבִים:

אֲהַבְתָּ עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבְתָּ, תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּתְךָ, עַל כֵּן יְי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יְמֵינוּ וּבָהֶם נַהֲגֶה יוֹמָם וְלַיְלָה: וְאַהֲבָתְךָ אֵל תְּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְי אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

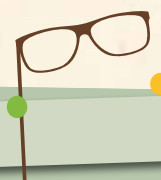
יחיד אומר: אֵל מֶלֶךְ נְאֻמוֹ:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְי אֱלֹהֵינוּ, יְי אֶחָד:

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם, עַל לִבְבְּךָ: וְשׁוֹנְנֶתָם לְבִנְיָהּ וְדַבְּרָתָם בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכַתְּבָתָם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ מִשְׁמַעוֹ אֵל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ, בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנִתְתִּי מִטֵּר אֲרַצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֵה וּמְלַקּוֹשׁ, וְאִסְפַּתְּ דְגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנִתְתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאִכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמֵרוּ לְכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף יְי בְּכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר, וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאִבְדְּתֶם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה, אֲשֶׁר יְי נָתַן לְכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וְקִשְׁרָתֶם אִתְּם לְאוֹת עַל יְדְכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדְתֶם אִתְּם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה: וְכַתְּבָתָם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיִמֵּי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְי לְאַבְתָּיִם לְתַת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

תפילת עמידה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי, מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

בקיץ: מוריד השל: בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישני עפר, מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי, מחיה המתים:

אתה קדוש ושמו קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה, כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי, האל הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה:

אתה חוננתנו למדע תורתך, ותלמדנו לעשות חסי רצונה, ותבדל יי אלהינו בין קדש לחל, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה, אבינו מלכנו החל עלינו תמים הבאים לקראתנו לשלום, חשוכים מפל חטא, ומנקים מפל צון, ומדבקים בראתך:

וחננו מאתך חכמה בינה ודעת: ברוך אתה יי, חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך, וקרננו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך: ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלכנו כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה יי, חנון המרבה לסלח:

ראה נא בעינינו, וריבה ריבנו, וגאלנו גאלה שלמה מהרה למען שמו, כי אל גואל חזק אתה: ברוך אתה יי, גואל ישראל:

רפאנו יי ונרפא, הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה, והעלה (ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו) רפואה שלמה לכל מכותינו, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה: ברוך אתה יי, רופא חולי עמו ישראל:

הרוצה להתפלל בעד החולה יאמר כאן תחנה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף לחולה (כ"פ) בתוך שאר חולי ישראל: כי אל מלך וכו':

ויאמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם, ועשו להם ציצת על כנפי כגדיהם לדרתם, ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת, וראיתם אתו, וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי, והייתם קדושים לאלהיכם: אני יי אלהיכם, אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים, להיות לכם לאלהים, אני יי אלהיכם: אמת: החזן חזר ואמר: יי אלהיכם אמת:

ואמונה כל זאת וקיים עלינו, כי הוא יי אלהינו ואין זולתו, ואנחנו ישראל עמו: הפודנו מיד מלכים, מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים, האל הנפרע לנו מצרינו, והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו: העושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר: השם נפשנו בחיים, ולא נתן למוט רגלנו: המדריךנו על פמות אויבינו, וירם קרננו על כל שונאינו: העושה לנו נסים ונקמה בפרעה, אותות ומופתים באדמת בני חם, המכה בעבדתו כל בכורי מצרים, ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם: המעביר בניו בין גזרי ים סוף, את רודפיהם ואת שונאייהם בתהומות טבע, וראו בניו גבורתו, שבחו והודו לשמו: ומלכותו ברצון קבלו עליהם, משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלות עשה פלא: מלכותך ראו בנה, בוקע ים לפני משה, זה אלי ענו, ואמרו: יי ימלה לעולם ועד: ונאמר, כי פדה יי את יעקב, וגאלו מיד חזק ממנו: ברוך אתה יי, גאל ישראל:

השפיבנו יי אלהינו לשלום, והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום, ופרוש עלינו סכת שלומך, ותקננו בעצה טובה מלפניך, והושיענו מהרה למען שמו, והגן בעדנו: והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיך תסתירנו, כי אל שומרנו ומצילנו אתה, כי אל מלך חנון ורחום אתה, ושומר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי שומר עמו ישראל לעד:

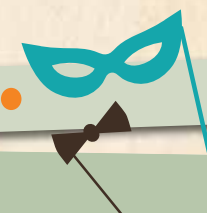
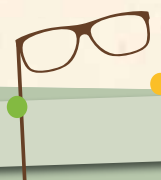
הש"ץ אומר חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא, אמן:

בעלמא די כרא כרעותיה ומליה מלכותיה ויצמח פרקנה ויקרב משיחה, אמן: בתיכון וביומיכון ובתי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מכרד לעלם ולעלמי עלמיא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריה הוא, לעלא (בעשי"ת ולעלא מקל) מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונתחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

השכיבנו אבינו לשלום, והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום, ופרש עלינו סכת שלומה, ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניו, והושיענו מהרה למען שמה. והגן בעדנו, והסר מעלינו מכת אויב, דבר, חרב, חולי, צרה, רעה, רעב ויגון, ומשחית, ומגפה. שבר והסר השטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיה תסתירנו. ושמר צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם. כי אל שומרנו ומצילנו אתה, מקל דבר רע ומפחד לילה. ברוך אתה יהוה, שומר את עמו ישראל לעד, אמן.

שליח הציבור אומר קדיש:

תגדל ויתקדש שמייה רבא, (עונים: אמן) בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרגנה ויקרב משיחה, (עונים: אמן) בתיכון וביומיוכו ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

(וגם הקהל אומר) יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

תברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל, שמה דקדשא בריה הוא, (עונים: אמן) לעלא מן כל ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא דאמרון בעלמא, ואמרו אמן.

תפילת עמידה

אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם, למען שמו באהבה. מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יהוה, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע. משיב הרוח ומוריד הגשם. מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך גופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה, מחיה המתים.

אתה קרוש ושמה קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יהוה, האל הקדוש.

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך חכמה בינה ודעת. ברוך אתה יהוה, חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך, וקרננו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יהוה, הרוצה בתשובה.

סלח לנו אבינו פי חטאנו, מחל לנו מלכנו כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יהוה, חנון המרבה לסלח.

שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

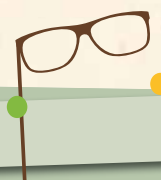
ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום, על לבבך: ושוננתם לבניך ודברתם בם, בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך, והיו לטוטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי, אשר אנכי מצוה אתכם היום, לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו, בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו, יורה ומלקוש, ואספת דגנה ותירשך ויצהרד: ונתתי עשב בשדה לבהמתך, ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם, וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחרה אף יי ככם, ועצר את השמים ולא יהיה מטר, והאדמה לא תתן את יבולה, ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה, אשר יי נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם, וקשרתם אתם לאות על ידכם, והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדו אתם את בניכם לדבר בם, בשבתך בביתך, ובילכתך בדרך, ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם, כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם, ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורתם, ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצת, וראיתם אתו, וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם, ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, אשר אתם זנים אחריהם. למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי, והייתם קדשים לאלהיכם. אני יהוה אלהיכם, אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים, להיות לכם לאלהים, אני יהוה אלהיכם.

יפקיד לסיים "אני ה' אלהיכם אמת" עם השי"ץ יחד, ומלת "אמת" יאמרו אותה הקהל בקול רם. ואחר כך ישתוק וישמע מהש"ץ כשחוזר לומר "ה' אלהיכם אמת" ויכוון זאת ידי חובה באמירתו של השי"ץ וכוון גם כן להוציא את הקהל ידי חובה.

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו, כי הוא יהוה אלהינו ואין זולתו, ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים, הגואלנו מלכנו מפח כל עריצים. האל הנפרע לנו מצרינו, המשלם גמול לכל אויבי נפשנו. השם נפשונו בחיים, ולא נתן למוט רגלנו. המדריךנו על במות אויבנו, נירם קרננו על כל שונאינו. האל העשה לנו נקמה בפרעה, באותות ובמופתים באדמת בני חם. המפה בעברתו כל בכורי מצרים, ויוציא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בנו בין גזרי ים סוף, ואת רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע. ראו בניי את גבורתו, שפחו והודו לשמו, ומלכותו ברצון קבלו עליהם, משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם: מי כמכה פאלים יהוה, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת עשה פלא. מלכותך יהוה אלהינו, ראו בניך על הים, יחד כלם הודו והמליכו ואמרו: יהוה ימלך לעולם ועד. ונאמר: כי פדה יהוה את יעקב, וגאלו מיד חזק ממנו. ברוך אתה יהוה, גאל ישראל.

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברחון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ואתה ברחמיך הרבים, תחפץ בנו ותרצנו, ותחזינה עינינו בשוכה לציזון ברחמים. ברוך אתה יהוה, המחזיר שכינתו לציזון.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד, צורנו צור חיינו, ומגן ישענו אתה הוא אדר נדר. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיה שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת, ערב ובקר וצהריים. הטוב כי לא כלו רחמיך, המרחם כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד, שמך מלפנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה. ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב. ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שים שלום טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו, תורה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ורחמים, ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל, ברב עז ושלום. ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום. אמן.

יהי לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי.

אלהי, נצר לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקולי נפשי תדם, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך תרדף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה, מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך, עשה למען מינה, עשה למען תורתך, עשה למען קדשך. למען יחלצו ידידי, והשיעה ימינה וענני. יהי לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי. עשה שלום במרומו, הוא ברחמי יעשה שלום עלינו, ועל כל עמו ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתכנה בית המקדש במהרה בימינו. ומו חלקנו בתורתך, לעשות חקי רצונך ולעבדך בלב שלם.

שליח הציבור אומר קדיש:

תגדל ויתקדש שמייה רבא, (עונים: אמן) בעלמא די ברא פרעותה, ומליה מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה, (עונים: אמן) בתיכון ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

(וגם הקהל אומר) יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלה ויתהלל, שמה דקדשא בריה הוא, (עונים: אמן) לעלא מן כל ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן.

תתקבל צלותנא ובעיתנא עם צלותהון ובעיותהון דכל בית ישראל, קדם אבונא דבשמיא, ואמרו אמן. יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושכא וישועה ונחמה ושינא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה ורוח

הצלה, לנו ולכל עמו ישראל, ואמרו אמן.

עשה שלום במרומו, הוא ברחמי יעשה שלום עלינו, ועל כל עמו ישראל, ואמרו אמן.

ראה נא בעינינו, וריבה ריבנו, ומהר לגאלנו גאלה שלמה למען שמך, כי אל גואל חזק אתה. ברוך אתה יהוה, גואל ישראל.

רפאנו יהוה ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה. והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו, כי אל רופא רחמן ונאמן אתה. ברוך אתה יהוה. רופא חולי עמו ישראל.

ברך עלינו ה' אלהינו את השנה הזאת, ואת כל מיני תבואתה לטובה, ותן טל ומטר לברכה על כל פני האדמה, ורוה פני תבל ושבוע את העולם כלו מטובה, ומלא ימינו מברכותיה ומעשר מתנות ידיה. שמרה והצילה שנה זו מפל דבר רע ומפל מיני משחית ומפל מיני פרענות. ועשה לה תקנה טובה ואחרית שלום. חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה ופירותיה. וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה, ותהי אחריתה חיים ושבוע ושלום, כשנים הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים. ברוך אתה ה', מברך השנים.

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקבצנו מהרה יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו. ברוך אתה יהוה, מקבץ נדחי עמו ישראל.

השיבה שופטינו ככראשונה, ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה, ומלך עלינו מהרה אתה יהוה לבדה, בחסד וברחמים בצדק ובמשפט. ברוך אתה יהוה, מלך אוהב צדקה ומשפט.

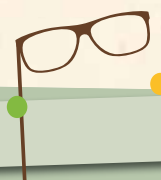
למינים ולמלשנים אל תהי תקנה, וכל הזדים פגע יאבדו, וכל אויביך וכל שונאיך מהרה יכרתו, ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר, ותכלם ותכניעם במהרה בימינו. ברוך אתה יהוה, שובר אויבים ומכניע זדים.

על הצדיקים ועל החסידים, ועל שארית עמך בית ישראל, ועל זקניהם ועל פלטת בית סופריהם, ועל גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמיך יהוה אלהינו, ותן שכר טוב לכל הבטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמם, ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו, ועל חסדך הגדול באמת נשעננו. ברוך אתה יהוה, משען ומבטח לצדיקים.

תשפוז בתוך ירושלים עירך כאשר דברת, וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין, ובנה אותה בגין עולם במהרה בימינו. ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים.

את צמת דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קוינו וצפינו כל היום. ברוך אתה יהוה, מצמיח קרן ישועה.

שמע קולנו יהוה אלהינו, אב הרחמן רחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו, חננו ועננו ושמע תפלתנו. כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה יהוה, שומע תפלה.

סדר ברכת המזון - נוסח ספרד

שיר המעלות, בשוב יי את שיבת ציון היינו כחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה, אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמחים: שובה יי את שביטנו כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע, בא יבא ברנה, נשא אלמתיו:

שלושה שאכלו כאחד חייבין בויםון, וכך מזמנין: (וימון לשבע ברכות בעמוד 63)

- המזמון אומר: רבותי, נברך: המסובים עונים: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
- המזמון חוזר: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: המזמון אומר: ברשות מרנן ורבותי נברך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו: המסובים עונים: ברוך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הזן את העולם פלו בטובו בחר בחסד וברחמים. הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומיטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. כאמור, פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. ברוך אתה יי, הזן את הפל.

נודה לה יי אלהינו, על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה. ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים. ועל בריתך שחתמת בבשרינו ועל תורתך שלמדנו ועל חקיך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שהונתנו ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

בתנאי ובפריס אומרים כאן ועל הנסים. ואם שכת, אוי כשמגיע להרחמן הוא יכנו יאמר הרחמן, הוא יעשה לנו נסים ונפלאות, כמו שעשה נסים לאבותינו, בימים ההם בזמן הזה: בימי זכרי:

ועל הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

<p>לפורים</p> <p>בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. כשעמד עליהם המן הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מצער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושלם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו. ונקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמהם גם פלא ונודה לשמך הגדול סלה:</p>	<p>לחנוכה</p> <p>בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדו מלכות זון הרשעה על עמך ישראל לשפחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וטמאים ביד טהורים. וזדים ביד עוסקי תורתך. לה עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניו לדביר ביתך ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה: נוסח אחר: וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו. להורות ולהלל לשמך הגדול:</p>
--	---

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי. עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ. אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך. הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. יהוה שמרך יהוה צלך על יד מינגה. יומם השמש לא יכבה וירח בלילה. יהוה שמרך מכל רע ישמר את נפשך. יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם.

האבלים אומרים קדיש:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא, (עונים: אמן) בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחיה, (עונים: אמן) בחייכון וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. (וגם הקהל אומר) יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל, שמה דקדשא בריה דהוא, (עונים: אמן) לעלא מן כל ברכתא. שירתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן.

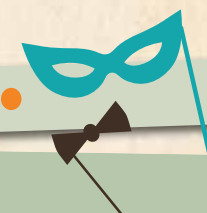
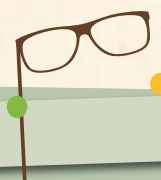
יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושכא וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה ורוח והצלה, לנו ולכל עמו ישראל, ואמרו אמן.

עשה שלום בברומיו, הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו, ועל כל עמו ישראל, ואמרו אמן.

האומר קדיש מוסיף: ברכו את יהוה המברך.
 והקהל עונה: ברוך יהוה המברך לעולם ועד.
 וחוזר ואומר: ברוך יהוה המברך לעולם ועד.

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו פהם ולא גורלנו ככל המונם. שהם משתחווים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו משתחווים לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו ואין עוד אחר, אמת מלכנו ואפס זולתו. כפתוב בתורה: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד.

על כן נקנה לה יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזה, להעביר גלולים מן הארץ, והאליילים כרות יצרתו, לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליה כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לה תכרע כל ברה, תשבע כל לשון. לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד, כפתוב בתורתך: יהוה ימלך לעולם ועד. ונאמר: והיה יהוה למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד.

ועל הכל, יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך. יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד. כפתוב, ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון.

רחם נא, יי אלהינו, על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אלהינו אבינו רענו, זוננו, פרנסנו וכלכלנו והרניחנו והרוח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם כי אם לידך המלאה, הפתוחה, הקדושה הרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד.

בשבת:

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך וברצונך הניח לנו יי אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתינו והראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך, כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

בראש חודש ובמועדים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבוא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויזכרו ויפקדו ויזכרו אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום

בראש חודש: ראש החדש הזה. בפסח: חג המצות הזה. בשבועות: חג השבועות הזה. בסוכות: חג הסוכות הזה. בשמיני עצרת: שמיני עצרת חג הזה. בראש השנה: הזכרון הזה. וזכרונו יי אלהינו בו לטובה ופקדונו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים וברכר ישועה ורחמים חוס ותננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך ציינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו.
ברוך אתה יי, בונה ברחמיך ירושלים, אמן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל אבינו מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו, קדוש יעקב. רוענו, רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב לכל, שבכל יום ויום הוא הטיב הוא מטיב, הוא ייטיב לנו, הוא גמלנו, הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד. לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלחה ברכה וישועה, נחמה, פרנסה וכלכלה ורחמים וחסדים ושלום וכל טוב ומכל טוב לעולם אל יחסרנו.

הרחמן, הוא ימלוך עלינו לעולם ועד. הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ. הרחמן הוא ישתבח לדור דורים ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים ויתהדר בנו לעד ולעלמי עולמים. הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד. הרחמן הוא ישבור עלנו מעל צנארנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו. הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל

שלחן זה שאכלנו עליו. הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות.

הרחמן הוא יברך את (אבי מורי) בעל הבית הזה, ואת (אמי מורתי) בעלת הבית הזה, נשוי אומר: הרחמן הוא יברך אותי ואת אשתי ואת זרעי ואת כל אשר לי. אשה נשואה אומרת: הרחמן הוא יברך אותי ואת בעלי ואת זרעי ואת כל אשר לי. אורח אומר: הרחמן הוא יברך את בעל הבית הזה ואת בעלת הבית הזה. ואת כל המסבין כאן אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם. אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל, מכל, כל כן יברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה ונאמר אמן.

במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת יי וצדקה מאליה ישענו ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם.

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

ביום טוב: הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו טוב.

בראש חודש: הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה.

בראש השנה: הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה.

בסוכות: הרחמן הוא יקים לנו את סכת דוד הנופלת.

הרחמן הוא יברך את מדינת ישראל, ראשית צמיחת גאולתנו.

הרחמן הוא יברך את חילי צבא הגנה לישראל וכוחות הבטחון, העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים ומן הים הגדול עד לבוא הערבה ביבשה באויר ובמים.

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא. מגדיל (בשבת, יום טוב, חול המועד וראש חודש: מגדול) ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם. עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

יראו את יי קדשיו, כי אין מחסור ליראיו. כפירים רשו ורעבו ודורשי יי לא יחסרו כל טוב. הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו. נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם. יי עז לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום.

סדר ברכת המזון - עדות המזרח

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו. יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך. בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים. יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר. וילאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים. יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה. יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים. וייראו אותו כל אפסי ארץ: אברכה את יי בכל עת. תמיד תהלתו בפיי: סוף דבר הכל נשמע. את האלהים ירא ואת מצותיו שמור, כי זה כל האדם: תהלת יי ידבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה: וידבר אלי, זה השלחן אשר לפני יי:

(זימון לשבע ברכות בעמוד 63)

אם מברכים בזימון המברך אומר: הב לן ונברך למלכא עלאה קדישא: המסובים עונים: שמים:

המברך אומר: ברשות מלכא עלאה קדישא, וברשות מוכי רבובתי וברשותכם נברך (בעשרה: אלהינו) שאכלנו משלו:

המסובים עונים: ברוך (בעשרה: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, האל הן אותנו ואת העולם כלו בטובו בחן בחסד ברוח וברחמים רבים. נתן לחם לכל בשר. כי לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ולא יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד. כי הוא אל זן ומפרנס לכל ושלחנו ערוך לכל והתקין מחיה ומזון לכל ברייתו אשר ברא ברחמי וברוב חסדיו כאמור. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון: ברוך אתה יי, הן את הפל:

גודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה חיים ומזון. על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדתנו מבית עבדים. ועל בריתך שחתמת בבשרנו. ועל תורתך שלמדתנו. ועל חקי רצונך שהודעתנו. ועל חיים ומזון שאתה

זן ומפרנס אותנו:

בחנוכה ופורים אומרים על הניסים:

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשפחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזדים ביד עוסקי תורתך. לה עשית שם גדול קדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן פהיום הזה. ואחר כך באו בניו לדיבר בידך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו בהלל ובהתקאה ועשית עמם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

לפורים
בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מצער ועד זקן טר ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שבט שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ ועשית עמם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל הפל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים את שמך כאמור ואכלת ושבעת. וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך: ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון:

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל הר ציון משכן כבודך. ועל היכלך. ועל מעונך. ועל דבירך. ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אבינו רענו זוננו. פרנסנו. כלכלנו. הרויחנו הרוח לנו מהרה מפל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו לידי מתנות בשר ודם. ולא לידי הלאותם. אלא לידך המלאה והרחבה. העשירה והפתוחה. יהי רצון שלא נבוש בעולם הזה. ולא נפלים לעולם הבא. ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה במהרה

בימינו:

בשבת אומרים רצה:

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך נשבות בו וננוח בו ונחצנו בו כמצות חקי רצונך ואל תהי צרה ויגון ביים מנוחתנו והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו כי אתה הוא בעל הנחמות וגם שאכלנו ושתינו חרפנו ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו אל תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

בראש חודש ובחול המועד אומרים "יעלה ויבוא":

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא יגיע יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר ויזכרנו ויזכרו אבותינו, זכרון ירושלים עירך, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפלטה לטובה לחן לחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום:

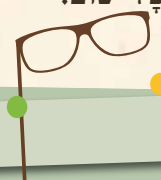
בראש חודש: ראש חדש הנה כפסח: חג המצות הנה ביום (טוב) מקרא קדש הנה: בשבועות: חג השבועות הנה ביום טוב מקרא קדש הנה: בראש השנה: הזכרון הנה ביום טוב מקרא קדש הנה: בסוכות: חג הסוכות הנה ביום (טוב) מקרא קדש הנה: בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הנה ביום (טוב) מקרא קדש הנה:

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים בדרך ישועה ורחמים; חוס וחננה, וחמל ורחם עלינו, והושיענו כי אליך ציינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו:

ברוך אתה יי, בונה ירושלים. (ואומר בלחש: אמן):

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, לעד האל אבינו מלפני אדירנו. בוראנו. גואלנו. קדושנו. קדוש יעקב. רוענו רועה ישראל. המלך הטוב והמטיב לכל. שפכל יום יום הוא הטיב לנו. הוא מטיב לנו. הוא יטיב לנו. הוא גמלנו. הוא גומלנו. הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים וריוח והצלחה וכל טוב:

ברכת האורח:

הַרְחַמְנוּ הוּא יְבָרֶךְ אֶת הַשְּׁלֶחַן הַזֶּה שְׂאֵכְלֵנוּ עֲלֵיו וַיְסַדֵּר בּוֹ כֹּל מַעֲדָנֵי עוֹלָם וַיְהִי כְּשֶׁלְחָנוּ שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ, כֹּל רֵעֵב מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל, וְכֹל צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה. וְאֵל יַחְסֹר מִמֶּנּוּ כֹּל טוֹב לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחַמְנוּ הוּא יְבָרֶךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבַעַל הַסַּעֲדָה הַזֹּאת. הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לוֹ. בְּבָנִים שְׂיָחִיו. וּבְנָכְסִים שְׂיָרְבוּ. בְּרֵךְ יְיָ חֵילוֹ וּפְעָלָיו וְיִדְּיוֹ תִרְצֶהוּ. וַיְהִיו נִכְסָיו וּנְכֻסָּיו מְצַלְחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר. וְאֵל יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָיו שׂוֹם דְּבַר חֲטָא וְהַרְהוֹר עֲזוֹ. שֵׁשׁ וְשִׁמְחַת כָּל הַיָּמִים בְּעֵשֶׂר וְכַבּוֹד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. לֹא יְבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֹם לְעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כּוֹן יְהִי רָצוֹן:

הַרְחַמְנוּ הוּא יְחַיֵּינוּ וַיְזַכְּנוּ וַיְקַרְּבוּנוּ לַיָּמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מְגִדִּיל (בַּיּוֹם שְׂמַת־פְּלִילִים בּוֹ מוֹסֵף וּבִסְעוּדַת מַלוּוָה מַלְכָּה: מְגִדִּיל) יִשׁוּעוֹת מְלָכוֹ. וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וְלִזְרָעוֹ עַד עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ. וְדַרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כֹּל טוֹב: נַעַר הָיִיתִי גַם זִקְנָתִי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב. וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לָחֵם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹוֶה. וְזָרְעוֹ לְבָרְכָה: מַה שְׂאֵכְלֵנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה. וּמַה שְּׁשִׁתֵּינוּ יְהִי לְרַפּוּאָה. וּמַה שְּׁהוֹתֵרֵנוּ יְהִי לְבָרְכָה כְּדֹכָתִיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֵּאָכְלוּ וַיִּוֹתִירוּ כְּדַבֵּר יְיָ: בְּרוּכִים אַתֶּם לְיְיָ. עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּינֵי. וְהָיָה יְיָ מְבֹטָחוֹ: יְיָ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ:

הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים:

הַרְחַמְנוּ הוּא קָרַן לְעַמּוֹ יְרִים:

הַרְחַמְנוּ הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצְחָה נְצָחִים:

הַרְחַמְנוּ הוּא יִפְרִינְסֵנוּ בְּכַבּוֹד וְלֹא בְּבוּזֵי בְהֵתֵר וְלֹא בְּאִסּוּר בְּנִחַת וְלֹא בְּצָעֵר:

הַרְחַמְנוּ הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ:

הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רוּחָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ:

הַרְחַמְנוּ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ:

הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת מְהֵרָה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ:

הַרְחַמְנוּ הוּא יוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת בְּאֶרְצֵנוּ:

הַרְחַמְנוּ הוּא יִרְפָּאֵנוּ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה רַפּוּאָת הַנִּפְשׁ וּרַפּוּאָת הַגּוּף:

הַרְחַמְנוּ הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחֵבָה:

הַרְחַמְנוּ הוּא יְבָרֶךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשִׂמּוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ

אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מְפַל כָּל. כֵּן יְבָרֶךְ אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי

רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

הַרְחַמְנוּ הוּא יִפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ:

הַרְחַמְנוּ הוּא יְבָרֶךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, רֵאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלָּתֵנוּ.

הַרְחַמְנוּ הוּא יְבָרֶךְ אֶת חַיְלֵי צְבָא הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל וְכוּחוֹת הַבְּטָחוֹן, הַעוֹמְדִים עַל

מִשְׁמֵר אֶרְצֵנוּ.

לשבת: הַרְחַמְנוּ הוּא יְנַחֵלֵנוּ עוֹלָם שְׁכָלוֹ שֶׁבַת וּמְנוּחָה לַחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

לראש חודש: הַרְחַמְנוּ הוּא יַחְדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבָרְכָה:

לראש השנה: הַרְחַמְנוּ הוּא יַחְדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלְבָרְכָה:

לסוכות: הַרְחַמְנוּ הוּא יְזַכְּנוּ לִישֵׁב בְּסֶפֶת עוֹרוֹ שֶׁל לוֹיִתָּן. הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ שִׁפְעַת קֹדֶשׁ וְטָהֳרָה

מִשְׁבַּעַת אֲשֶׁפִּיזוּ עֲלָיו קְדִישֵׁי וְכוּתָם תְּהֵא מְגוֹ וְצִנָּה עֲלֵינוּ: הַרְחַמְנוּ הוּא יִקַּים לָנוּ אֶת סֶפֶת דְּוִיד

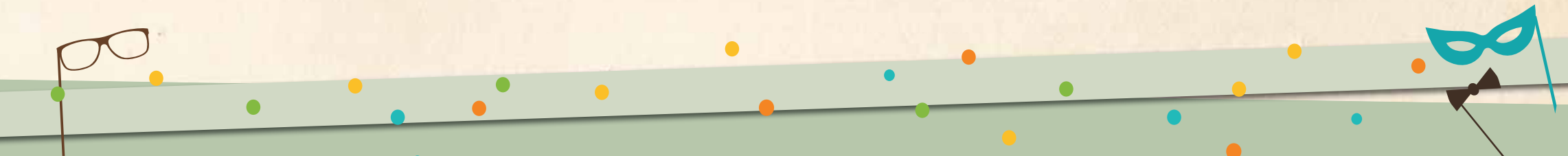
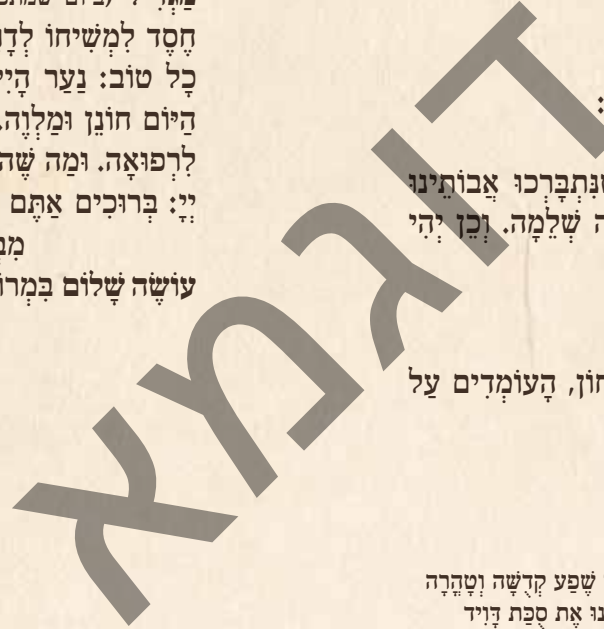
הַנּוֹפֵלֵת:

ליום טוב: הַרְחַמְנוּ הוּא יְנַחֵלֵנוּ לַיּוֹם שֶׁכָּלוֹ טוֹב:

לחווה"מ: הַרְחַמְנוּ הוּא יַגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלְרִגְלִים אַחֲרֵים הַבָּאִים לְקִרְאָתֵנוּ לְשָׁלוֹם:

הַרְחַמְנוּ הוּא יִטַע תּוֹרָתוֹ וְאֶהְבֵּתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא.

וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:

מגילת אסתר

סדר ברכות המגילה

קוראים את המגילה בערב אחר תפילת ערבית, וביום אחר קריאת התורה,
הקורא מברך שלש ברכות:

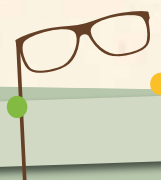
**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על מקרא מגילה:**

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה:**

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:
בשחרית יכוון בברכת "שהחיינו" גם על מצוות מתנות לאבינונים, מצוות משלוח מנות
איש לרעהו ומצוות סעודת פורים,

פרק א

א ויהי בימי אחשוורוש הוא אחשוורוש המלך מהדו ועד־כֹּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה:
ב בַּיָּמִים הָהֵם כְּשֶׁבַח הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁוּרוֹשׁ עַל כֹּסֵא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה: ג בְּשָׁנַת
שְׁלוֹשׁ לְמִלְכּוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל פָּרֶס וּמְדֵי הַפְּרָתִימִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת
לְפָנָיו: ד בְּהֵרָאֵתוֹ אֶת־עֲשָׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת־יָקָר תַּפְאָרַת גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים שְׂמוֹנִים
וּמֵאָת יוֹם: ה וּבְמָלוּאֵת הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל־הָעַם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה
לְמַגְדוֹל וְעַד־קֶטֶן מִשְׁתֵּה שְׁבַעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ: ו חוֹר כַּרְפֶּס וּתְכֵלֶת אַחוּז
בַּחֲבִל־בּוּץ וְאַרְגָּמָן עַל־גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְטוֹת וְהַב וְכֶסֶף עַל רִצְפַת בַּהֲטוֹשׁוֹשׁ
וְדָר וְסֻחָרֹת: ז וְהַשְּׁקוֹת בְּכָלִי זֶהָב וְכָלִים מְכֻלִּים שׁוֹנִים גִּיּוֹן מַלְכוּת רַב כִּיד הַמֶּלֶךְ: ח
וְהַשְּׁתִיָּה כְדַת אֵין אֲנִס כִּי־כֹן יֶסֶד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל־רֵב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כַּרְצוֹן אִישׁ־וְאִישׁ:
ט גַּם וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אַחְשֵׁוּרוֹשׁ: י בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לְבִהַמֶּלֶךְ בֵּינָן אֲמַר לְמַהוּמָן בּוֹתָא חֲרַבּוּנָא בְּגַתָּא וְאַבְגָּתָא וְתָר וְכַרְפֶּס
שְׁבַעַת הַסְּרִיסִים הַמְּשֻׁרָתִים אֶת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁוּרוֹשׁ: יא לְהַבִּיא אֶת־וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָּה
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכַתֵּר מַלְכוּת לְהֵרָאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת־יָפִיָּה כִּי־טוֹבַת מְרָאָה הִיא:
יב וְתַמְאֵן הַמֶּלֶכָּה וְשִׁתֵּי לְבוֹא בְּדַבָּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בִּיד הַסְּרִיסִים וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד
וַחֲמָתוֹ בַּעֲרָה בּוֹ: יג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמָיִם יִדְעֵי הָעַתִּים כִּי־כֹן דַּבָּר הַמֶּלֶךְ לְפָנָי כְּלִי־דְעִי
דַּת וְדִין: יד וְהַקָּרֵב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שְׁתַּר אֲדַמְתָּא תְּרִישֵׁי מֶרֶס מֶרְסְנָא מְמוּכָן שְׁבַעַת
שָׂרָיו פָּרֶס וּמְדֵי רְאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הִישָׁבִים רֵאשְׁנָה בְּמַלְכוּת: טו כְּדַת מַה־לַּעֲשׂוֹת בְּמַלְכָּה
וְשִׁתֵּי עַל אֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה אֶת־מֵאֲמַר הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁוּרוֹשׁ בִּיד הַסְּרִיסִים: טז וַיֹּאמֶר מוּמְכָן
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עוֹתָהּ וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָּה כִּי עַל־כָּל־הַשָּׂרִים וְעַל־
כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁוּרוֹשׁ: יז כִּי־יֵצֵא דְבַר־הַמֶּלֶכָּה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים
לְהַבְנוֹת בַּעֲלֵיהֶן בְּעִינֵיהֶן בְּאֲמָרֵם הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁוּרוֹשׁ אֲמַר לְהַבִּיא אֶת־וְשִׁתֵּי הַמֶּלֶכָּה לְפָנָיו
וְלֹא־בָאָה: יח וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאמְרָנָהוּ שְׁרוֹת פֶּרְס־וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמֶּלֶכָּה לְכָל
שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְכַדִּי בְּזִיוֹן וְקִצְפָּה: יט אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר־מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וַיִּפְתַּב בְּדַתִּי
פֶּרְס־וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא־תְבוֹא וְשִׁתֵּי לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ
לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה: כ וְנִשְׁמַע פְּתִגָּם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא
וְכָל־הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד־קֶטֶן: כא וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים

ויעש המלך כדבר ממוכו: כב וישלח ספרים אל־כל־מדינות המלך אל־מדינה ומדינה ככתבה ואליעם ועם כלשונו להיות כל־איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו:

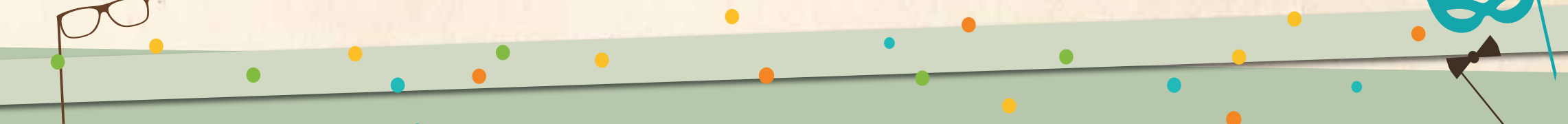
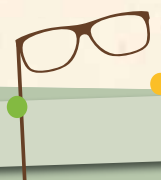
פרק ב

א אחר הדברים האלה כשף חמת המלך אחשוורוש זכר את־ושתי ואת אשר־עשתה ואת אשר־נגזר עליה: ב ויאמרו נערי־המלך משרתי יבקשו למלך נערוֹת בתולות טובות מראה: ג ויפקד המלך פקידים בכל־מדינות מלכותו ויקבצו את־כל־נערה־בתולה טובת מראה אל־שושן הבירה אל־בית הנשים אל־יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהו: ד והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך ויעש כן: ה איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בדרש־מעיי ב־קיש איש ימיני: ו אשר הגלה מירושלים עמדה־גלה אשר הגלתה עם יכניה מלך־יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: ז ויהי אמן את־הדסה היא אסתר בת־דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת־תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ח ויהי בהשמע דברה־המלך ודתו ובהקבץ נערוֹת רבות אל־שושן הבירה אל־יד הגי ותלקח אסתר אל־בית המלך אל־יד הגי שמר הנשים: ט ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את־תמרוקיה ואת־מנותה לתת לה ואת שבע הנערוֹת הראיות לתת־לה מבית המלך וישנה ואת־נערוֹתיה לטוב בית הנשים: י לא הגידה אסתר את־עמה ואת־מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא־תגיד: יא ובכל־יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית־הנשים לדעת את־שלום אסתר ומה־יעשה בה: יב ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אליה־המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חודש כי כן ימלאו ימי מרוקיהו ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים: יג ובזה הנערה באה אליה־המלך את כל־אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד־בית המלך: יד בערב היא באה ובבקר היא שבה אל־בית הנשים שני אל־יד שעשגו סריס המלך שמר הפילגשים לא־תבוא עוד אליה־המלך כי אסח־פן בה המלך ונקראה בשם: טו ובהגיע תר־אסתר בת־אביחיל דד מרדכי אשר לקחלו לבת לבוא אליה־המלך לא בקשה דבר כי אם את־אשר יאמר הגי סריס־המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל־ראיה: טז ותלקח אסתר אליה־המלך אחשוורוש אל־בית מלכותו בחדש העשירי הוא־חדש טבת בשנת־שבע למלכותו: יז ויאהב המלך

את־אסתר מכל־הנשים ותשא־חן וחסד לפניו מכל־הבתולות וישם כתר־מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: יח ויעש המלך משתה גדול לכל־שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: יט ובהקבץ בתולות שניות ומרדכי ישב בשערי־המלך: כ אין אסתר מגדת מולדתה ואת־עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת־מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: כא בימים ההם ומרדכי ישב בשערי־המלך קצף בגתו ותירש שני־סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: כב וינדע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: כג ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על־עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך:

פרק ג

א אחר הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש את־המן בדהמדתא האגגי וינשאהו וישם את־כסאו מעל כליה־שרים אשר אתו: ב וכל־עבדי המלך אשר־בשער המלך כרעים ומשתתווים להמן כיכן צוה־לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ג ויאמרו עבדי המלך אשר־בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: ד ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כיהגיד להם אשר־הוא יהודי: ה ירא המן פראין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ו ויבו בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כיהגידו לו את־עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את־כל־יהודים אשר בכל־מלכות אחשוורוש עם מרדכי: ז בחדש הראשון הוא־חדש ניסן בשנת שתיים עשרה למלך אחשוורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר: ח ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם אחד מפור ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם שנות מפלעם ואת־דתי המלך אינם עשים ולמלך אידשוה להניחם: ט אם־עלה־המלך טוב יכתב לאבדם ועשורת אלפים ככר־כסף אשקול על־ידי עשי המלאכה להביא אל־גנזי המלך: י ויסר המלך את־טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בדהמדתא האגגי צרר היהודים: יא ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: יב ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל־אשר־צוה המן אל אחשדרפני־המלך ואל־הפחות אשרו על־מדינה ומדינה ואלי־שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם כלשונו בשם המלך אחשוורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: יג ונשלוח ספרים ביד הרצים אל־

פרק ה

א ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ומעמד בחצר ביתהמלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על־כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: ב ויהי כראות המלך את־אסתר המלכה עומדת בחצר נשאה חן בעיניו וישט המלך לאסתר את־שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ג ויאמר לה המלך מהלך אסתר המלכה ומה־בקשתך עד־חצי המלכות וינתן לך: ד ותאמר אסתר אם על־המלך טוב יבוא המלך והמן היום אליהמשתה אשר־עשיתי לו: ה ויאמר המלך מהרו את־המן לעשות את־דבר אסתר ויבא המלך והמן אליהמשתה אשר־עשתה אסתר: ו ויאמר המלך לאסתר במשתה הלין מהשאלתך וינתן לך ומה־בקשתך עד־חצי המלכות ותעש: ז ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: ח אִם־מצאתי חן בעיני המלך ואם־על־המלך טוב לתת את־שאלתי ולעשות את־בקשתי יבוא המלך והמן אליהמשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: ט ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את־מרדכי בשער המלך ולא־קם ולא־זע ממנו וימלא המן על־מרדכי חמה: י ויתאפק המן ויבוא אל־ביתו וישלח ויבא את־אהביו ואת־זרש אשתו: יא ויספר להם המן את־כבוד עשרו ורב בניו ואת כלי־אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על־השרים ועבדי המלך: יב ויאמר המן אף לא־הביאה אסתר המלכה עם־המלך אליהמשתה אשר־עשתה כי אִם־אותי וגם־למחר אני קרואלה עם־המלך: יג וכל־זה איננו שוה לי בכל־עת אשר אני ראה את־מרדכי היהודי יושב בשער המלך: יד ותאמר לו זרש אשתו וכל־אהביו יעשדעין גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את־מרדכי עליו ובא עם־המלך אליהמשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העין:

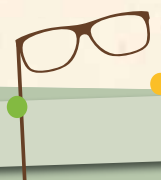
פרק ו

א בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את־ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: ב וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על־בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: ג ויאמר המלך מהנעשה יקר וגדולה למרדכי על־זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא־נעשה עמו דבר: ד ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית־המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את־מרדכי

פלימדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את־כל־היהודים מנער ועד־זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים־עשר הואחדש אדר ושללם לבו: ז פתשגן הכתב להנתן דת בכל־מדינה ומדינה גלוי לכל־העמים להיות עתדים ליום הזה: טו הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשחות והעיר שושן נבוכה:

פרק ד

א ומרדכי ידע את־כל־אשר נעשה ויקרע מרדכי את־בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק וזעקה גדלה ומרה: ב ויבוא עד לפני שער־המלך פי אין לבוא אל־שער המלך בלבוש שק: ג ובכל־מדינה ומדינה מקום אשר דברה־המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: ד ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את־מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ה ותקרא אסתר להתן מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על־מרדכי לדעת מהזה ועל־מהזה: ו ויצא התן אל־מרדכי אל־רחוב העיר אשר לפני שער־המלך: ז ויגדלו מרדכי את כלי־אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על־גנוי המלך ביהודיים לאבדם: ח ואת־פתשגן כתבהדת אשר־נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את־אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אליהמלך להתחנןלו ולבקש מלפניו על־עמה: ט ויבוא התן ויגד לאסתר את דברי מרדכי: י ותאמר אסתר להתן ותצוהו אל־מרדכי: יא כל־עבדי המלך ועם־מדינות המלך יודעים אשר פלאיש ואשה אשר יבוא־אליהמלך אליהחצר הפנימית אשר לא־יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר וישיתלו המלך את־שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אליהמלך זה שלושים יום: יב ויגידו למרדכי את דברי אסתר: יג ויאמר מרדכי להשיב אל־אסתר אל־תדמי בנפשך להמלט בית־המלך מכל־היהודים: יד כי אסדהחך תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית־אביך תאבדו ומי יודע אם־לעת כזאת הגעת למלכות: טו ותאמר אסתר להשיב אל־מרדכי: טז לך כנוס את־כל־היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל־תאכלו ואל־תשתו שלשת ימים לילה ויום גם־אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אליהמלך אשר לא־כדת וכאשר אבדתי: יז ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר־צוהה עליו אסתר:

חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: ויתלו אתהמן עליהעץ אשרהכין למרדכי וחמת המלך שככה:

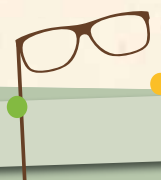
פרק ח

א ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את־בית המן צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כיהגידה אסתר מה הואאלה: ב ויסר המלך אתטבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר אתמרדכי על־בית המן: ג ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנןלו להעביר אתרעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על־היהודים: ד ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: ה ותאמר אם־על־המלך טוב ואם־מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב אתהספרים מחשבת המן ביהמדתא האגגי אשר כתב לאבד אתהיהודים אשר בכלמדינות המלך: ו כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא אתעמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ז ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה ביתהמן נתתי לאסתר ואתו תלו עליהעץ על אשר־שלח ידו ביהודיים: ח ואתם כתבו על־היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כ־כתב אשר־נכתב בשםהמלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: ט ויקראו ספריהמלך בעתההיא בהודש השלישי הואחדש סיון בשלושה ועשרים בו וכתב ככל־אשר־צוה מרדכי אליהיהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועדכוש שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ומדינה ככתבה ועם כלשגו ואלהיהודים ככתבם וכלשונם: י ויכתב בשם המלך אחשוורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים בני הרמכים: יא אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל־עיר ועיר להקהל ולעמד על־נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את־כל־חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבו: יב ביום אחד בכלמדינות המלך אחשוורוש בשלושה עשר לחודש שנים־עשר הואחדש אדר: יג פתשגו הכתב להנתן דת בכלמדינה ומדינה גלוי לכלהעמים ולהיות היהודיים עתודים ליום הנה להנקם מאיביהם: יד הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: טו ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריף בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה

עליהעץ אשרהכין לו: ה ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: ו ויבוא המן ויאמר לו המלך מהלעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: ז ויאמר המן אלהמלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: ח יביאו לבוש מלכות אשר לבשו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: ט ונתון הלבוש והסוס על־יד־איש משרי המלך הפרתמים והלבישו אתהאיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבוהו עלהסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: י ויאמר המלך להמן מה קח אתהלבוש ואתהסוס כאשר דברת ועשהכח למרדכי היהודי היושב בשער המלך אלתפל דבר מכל אשר דברת: יא ויקח המן אתהלבוש ואתהסוס וילבש אתמרדכי וירכיבוהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: יב וישב מרדכי אלשער המלך והמן נדחף אל־ביתו אבל וחפוי ראש: יג ויספר המן לזרש אשתו ולכל־אהביו את כל־אשר קרהו ויאמרו לו חכמי זורש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לאיתוכל לו כ־נפול תפול לפניו: יד עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבאלו להביא אתהמן אליהמשתה אשר־עשתה אסתר:

פרק ז

א ויבא המלך והמן לשמות עםאסתר המלכה: ב ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מהשאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומהבקשתך עדחצי המלכות ותעש: ג ותען אסתר המלכה ותאמר אםמצאתי חן בעיניך המלך ואם־על־המלך טוב תנתילי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: ד כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו חרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך: ה ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר־מלאו לבו לעשות כן: ו ותאמר־אסתר איש צר ואוליב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: ז והמלך קם בחמתו ממשתה היין אלגנת הביתן והמן עמד לבקש על־נפשו מאסתר המלכה כי ראה כ־יכלתה אליו הרעה מאת המלך: ח והמלך שב מגנת הביתן אל־בית משתה היין והמן נפל עלהמטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש אתהמלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: ט ויאמר חרבונה אחד מןהסריסים לפני המלך גם הנההעץ אשר־עשה המן למרדכי אשר דברטוב עלהמלך עמד בבית המן גבה

וְשִׁמְחָה: טו לַיהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשָּׁן וַיְקַר: יז וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מְגִיעַ שִׁמְחָה וְשִׁשָּׁן לַיהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וּרְבִים מְעַמֵּי הָאָרֶץ מְתִיחִים כִּי־נִפְל פְּחַד־הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם:

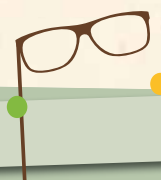
פרק ט

א ובשנים עשר חדש הואחדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבריהם ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם: ב נקהלו היהודים בעריהם בכלמדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לאעמד לפניהם כינפל פחדם עלכלהעמים: ג וכלשרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים אתהיהודים כינפל פחדמרדכי עליהם: ד כיגדול מרדכי בבית המלך ושמעו הוהך בכלהמדינות כיהאיש מרדכי הוהך וגדול: ה ויפו היהודים בכלאיביהם מפתחרב והרג ואבדו ויעשו בשנאייהם כרצונם: ו ובששון הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש:

- ז ואת
- ואת
- ואת
- ח ואת
- ואת
- ואת
- ט ואת
- ואת
- ואת
- ואת
- י ואת
- עשרת

בני המן ברהמדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו אתידם: יא ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: יב ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בנייהמן בשאר מדינות המלך מה עשו ומהשאלתו ונתן לה ומהבקשתו עוד ותעש: יג ותאמר אסתר אסתר אמעלהמלך

טוב ינתן גםמחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בנייהמן ותלו עלהעץ: יד ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בנייהמן תלו: טו ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו אתידם: טז ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד עלנפשם ונזח מאיביהם והרג בשנאייהם חמשה ושבעים אלה ובבזה לא שלחו אתידם: יז ביוםשלשה עשר לחדש אדר ונזח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: יח והיהודיים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונזח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: יט עלכן היהודים הפרוזים הישבים בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלות מנות איש לרעהו: כ ויכתב מרדכי אתהדברים האלה וישלח ספרים אלכלהיהודים אשר בכלמדינות המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים: כא לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יוםחמשה עשר בו בכלשנה ושנה: כב כימים אשרנזחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מגיון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלות מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: כג וקבל היהודים את אשרהחלו לעשות ואת אשרכתב מרדכי אליהם: כד כי המן ברהמדתא האגגי צרר כלהיהודים חשב עליהיהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: כה ובבאה לפני המלך אמר עסהספר ישוב מחשבתו הרעה אשרחשב עליהיהודים עלראשו ותלו אתו ואתבניו עליהעץ: כו עלכן קראו לימים האלה פורים עלישם הפור עלכן עלכלדברי האגרת הזאת ומהראו עלפכה ומה הגיע אליהם: כז קימו וקבל היהודים עליהם ועלירועם ועללהגלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכלשנה ושנה: כח והימים האלה נזכרים ונעשים בכלדוד ודוד משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לאיסוף מזרעם: כט ותכתב אסתר המלכה בתאביחיל ומרדכי היהודי אתפליתקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: ל וישלח ספרים אלכלהיהודים אלשבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת: לא לקים אתימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו עלנפשם ועלירועם דברי הצמות וועקתם: לב ומאמר אסתר קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר:

פרק י

א וישם המלך אחשורש מס עליהארץ ואיי הים: ב וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלואיהם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: ג פיו מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו זרש טוב לעמו ודבר שלום לכל ירעהו:

ברכה אחר קריאת המגילה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הרב את ריבנו והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו והנפרע לנו מצרינו, ברוך אתה יי הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם, האל המושיע:

בשחרית מתחילין שושנת יעקב:

אשר הניא עצת גוים ויפר מחשבות ערומים: בקום עלינו אדם רשע, נצר זדון מזרע עמלק: גאה בעשרו וכרה לו בור, וגדלתו יקשה לו לכד: דמה בנפשו ללכד ונלכד, בקש להשמיד ונשמד מהרה: המן הודיע איבת אבותיו ועורר שנאת אחים לבנים: ולא זכר רחמי שאול, כי בחמלתו על אגג נולד אויב: זמם רשע להכרית צדיק, ונלכד טמא בידי טהור: חסד גבר על שגגת אב, ורשע הוסיף חטא על חטאיו: טמן בלבו מחשבות ערומיו, ויתמכר לעשות רעה: ידו שלח בקדושי אל, כספו נתן להכרית זכרם: כראות מרדכי כי יצא קצף ודתי המן נתנו בשושן: לבש שק וקשר מספד וגזר צום וישב על האפר: מי זה יעמד לכפר שגגה ולמהל חטאת עון אבותינו: נץ פרח מלולב, הן הדסה עמדה לעורר ישנים: סריסיה הבהילו להמן להשקותו יין חמת תנינים: עמד בעשרו ונפל ברשעו, עשה לו עץ ונתלה עליו: פיהם פתחו כל יושבי תבל, כי פור המן נהפך לפורנו: צדיק נחלץ מיד רשע, אויב נתן תחת נפשו: קימו עליהם לעשות פורים ולשמח בכל שנה ושנה: ראית את תפלת מרדכי ואסתר, המן ובניו על העץ תלית:

שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תכלת מרדכי:

תשועתם היית לנצח, ותקנתם בכל דור ודור:

להודיע שכל קנין לא יבשו, ולא יפלמו לנצח כל החוסים בה:

ארור המן אשר בקש לאבדי, ברוך מרדכי היהודי,

ארורה זרש אשת מפחיד, ברוכה אסתר בעדי,

ארורים כל הרשעים, ברוכים כל הצדיקים, וגם חרבונה זכור לטוב:

ואחר כך אומרים ואתה קדוש וכו', קדיש שלם בלא תתקבל, ובמוצאי שבת אומרים והי נועם ואתה קדוש, קדיש שלם, למנצח על אילת השחר, ק"י, ברכו, עלינו.

